

Při resuscitaci rubriky FOLKfórum jsem slíbil, že se budu pokoušet vymýšlet a realizovat každý měsíc nějakou otázku na naše respondenty. V lednu jsme položili otázku: „Jaký byl a co znamenal rok předchozí a nač se můžeme těšit v roce tomto?“ Únor bych rád ještě využil k malé rekapitulaci loňského roku 2009.

Otázka na měsíc únor zněla: ***Jakému CD vydanému v loňském roce bys dal titul „Nejlepší deska roku“ a proč?***

Petr Hubacz, Rádio Samson

Asi budu úplně mimo všechny "kolegy" z FC, ale mám za to, že "Blázen tančí dál" je pro rok 2009 deska/cd, která je úžasná nejen hudebními nápady, ale hlavně tím, že Pavlína Jíšová nejen našla polohu, kdy je k sežrání, ale hlavně na rozdíl od svých kolegů pochopila, že pustit do "sóla" spoluhráče je ku prospěchu věci. Pavlína Jíšová a přátelé, to je barva, paleta, radost.

Pavel Rada, Rádio Folk

Únor - měsíc rekapitulace

Napsal uživatel Školník
Středa, 24 Únor 2010 22:32

To je strašně těžká otázka. Navíc, já se na ní můžu podívat z několika různých úhlů. Jako člověk, který muziku poslouchá, jako hudební redaktor Rádia Folk a zamýšlím se už i nad tím, komu dát hlas, pokud budu opět požádán o hlasování do žánrové ceny Anděl... A pokaždé by ten výběr byl asi trochu jiný. Pokud jsem "nucen" vybrat z desek, které byly vydány v roce 2009 poprvé (tedy vyloučím reedice), pak u mě vede cédéčko skupiny Zhasni "Je to tak nutný".

Jan Řepka, Nestíháme

Martin Rous - "Lesní směs" (za koncepci), Martin Hejnák - "Příznivé vyhlídky" (za svéráz a zaujetí), Pokáč - "Pekáč" (objev).

Ivo Cicvárek

Napsal uživatel Školník
Středa, 24 Únor 2010 22:32

Žamboši - Přituhuje. Už v syrové podobě by byl materiál vynikající - vícevrstevnaté texty, melodie, které jsou výrazné a přitom nikoliv kýčovité. Studiové aranžmá přidalo další vrstvy i k základnímu žambošimu odění. A navíc: jediná píseň, která mě v loňském roce opravdu dostala, dojala, přinesla katarzi... je Joe z Ikárie.

Milan Tesař, Rádio Proglas

Kandidátů na nejlepší desku roku mám několik. Těžko se srovnává latinskoamerická hudba Marty Topferové (CD Trova) s izraelským popem skupiny The Idan Raichel Project (Within My Walls) nebo s naléhavým kabylským zpěvem Akliho D. (Kabyle Mental/Ma Yela). Fascinuje mě spolupráce pianistky Beaty Hlavenkové se zaoceánskými muzikanty na albu Joy For Joel, stejně jako křehká a tichá hudba Žofie Kabelkové (Peřiny z vody). Nadchly mě nové Květy (Myjau), debut skupiny Zhasni (Je to tak nutný...) i noví Žamboši (Přituhuje). A kdybych měl vybrat opravdu jednu desku? Hlasoval bych asi pro výběr skladeb Oldřicha Janoty v podání různých interpretů Ztracený ve světě. Jednak se na tomto albu sešla opravdu elita české scény, jednak většina úprav originál posouvá a přitom nekarikuje. A to je se u alb coververzí běžně nestává.

Dušan Vainer, Šantrén

Já jsem toho za loňský rok vlastně moc neslyšel, takže těžko poskytnu nějaký podložený názor. Z toho, co vyšlo v loňském roce, si nejvíc vážím desek Zhasni - za neokázalou a přesto hlubokou hudbu, Žambochů za píli a dotaženost vpravdě profesionální. Hlubokého nedorozumění za prostotu a Eliščin zpěv, prvotiny Epy de Mye za odvahu k jednoduchosti a čitelnosti, Lesní směsi Martina Rouse - jako důkazu o tom, že silná píseň funguje i bez megavydavatelů a zástupu protřelých muzikantů ve studiu, Marien za vysokou školu působivých melodií ... Ale deska, která mě opravdu zasáhla, jsou Peřiny z vody Žofie Kabelkové. Intimní, otevřené, nápadité, osvobozující, nadějeplné, inspirativní, osobité, barevné, tajemné. A vlastně vůbec ne tak depresivní, jak se může při povrchním poslechu zdát. Opravdu moc krásné.

Petr Náčelník Vejvoda, prodejce CD, pořadatel koncertů

Nejlepší desku za loňský rok nemám bohužel jednu, ale dvě. A rozhodnout se která z nich je lepší se prostě nedá. Proto uděluji první místo oběma. Žamboši – Přitahuje a Žofie Kabelková - Peřiny z vody. Možná malý rozdíl tam najdu, Žambochy si použít o trochu víc. Obě desky sice v dnešní době nesrší optimismem, ale zato chytrými texty k zamyšlení. Žamboši opravdu zrají jak víno a netrpělivé čekání na druhou desku Žofky se též vyplatilo a velmi překvapilo. Více to nemám potřebu rozebírat, na to jsou tady povolanejší.

David Maroš, Ořešák, Folkový oříšek

Únor - měsíc rekapitulace

Napsal uživatel Školník
Středa, 24 Únor 2010 22:32

Jauvajs - Do neznámých míst. A mezi reedicemi a archivními nahrávkami Wabi a Miki Ryvolové
- Hobousárny.

A jaká je nejlepší deska roku 2009 podle vás naši milí čtenáři?